

**SLEZSKÁ
UNIVERZITA**
FAKULTA VEŘEJNÝCH
POLITIK V OPAVĚ

PEDAGOGICKÁ DIAGNOSTIKA

ÚKOLY PEDAGOGICKÉ DIAGNOSTIKY

- ROZPOZNÁNÍ URČITÉHO STAVU (ZJIŠTĚNÍ A CHARAKTERIZOVÁNÍ STAVU ROZVOJE INDIVIDUALITY)
- STANOVENÍ/URČENÍ PŘÍČIN NEDOSTATKŮ
- NAVRŽENÍ DALŠÍCH VÝCHOVNÝCH OPATŘENÍ, PROGNÓZA (NÁVRHY A PLÁNY PRO DALŠÍ ROZVOJ ŽÁKA, PRO ODSTRANĚNÍ PŘÍČIN NEDOSTATKŮ)

PŘEDMĚT PEDAGOGICKÉ DIAGNOSTIKY

- OSOBNOST ŽÁKA (ŠKOLNÍ ZDATNOST, VLASTNOSTI, CHOVÁNÍ ŽÁKA)
- SKUPINA ŽÁKŮ/TRŽÍDA (SOCIÁLNÍ VZTAHY VE TRŽÍDĚ, JEJICH STRUKTURA, SOCIÁLNÍ KLIMA)
- PEDAGOGICKÉ PŮSOBENÍ ŠKOLY, VLASTNÍ PEDAGOGICKÁ ČINNOST UČITELE
- VLIV VÝCHOVNÝCH ČINITELŮ PŮSOBÍCÍCH MIMO ŠKOLU (RODINNÉ PROSTŘEDÍ, KAMARÁDI, VLIV DALŠÍCH OSOB – PRARODIČE APOD., ŠIRŠÍ SOCIÁLNÍ PROSTŘEDÍ)

PROCES PEDAGOGICKÉ DIAGNOSTIKY

DLOUHODOBÝ, SPIRÁLOVITĚ PROBÍHAJÍCÍ PROCES, KTERÝ MUSÍ BRÁT V ÚVAHU VŠECHNY SYSTÉMY, KTERÉ OVLIVŇUJÍ VÝVOJ JEDINCE.

ETAPY:

- 1) DIAGNOSTICKÝ CÍL A PŘEDMĚT (TZN. VYMEZENÍ, UPŘESNĚNÍ A FORMULACE DIAGNOSTICKÉHO CÍLE A PŘEDMĚTU)
- 2) SBĚR A ZÍSKÁVÁNÍ DIAGNOSTICKÝCH ÚDAJŮ (ZDE PROVÁDÍME VLASTNÍ PEDAG.DIAGNOSTIKOVÁNÍ)
- 3) ZPRACOVÁNÍ DIAGNOSTICKÝCH DAT – TŘÍDĚNÍ, ANALÝZA DAT
- 4) INTERPRETACE ÚDAJŮ A JEJICH HODNOCENÍ
- 5) FORMULACE DIAGNOST. ZÁVĚRŮ A NÁVRHY PEDAGOGICKÝCH OPATŘENÍ

Pozn. v literatuře odlišné pojmenování etap a jejich rozsah

DIAGNOSTICKÉ METODY ZAMĚŘENÉ NA 1 ŽÁKA:

1. Ústní zkoušky:

a) orientační, b) klasifikační.

2. Písemné zkoušky:

a) písemné práce, b) dlouhodobější práce

3. Analýza úkolů a výkonů žáka:

- a) rozbor celkového procesu učení,
- b) rozbor výkonů žáka v jednotlivých předmětech,
- c) rozbor jazykových projevů,
- d) rozbor žákovských pracovních činností.

4. Analýza výsledků činnosti (výrobků, výkresů):

- a) rozbor produktů pracovní činnosti žáků,
- b) rozbor díla tvůrčího charakteru (hudebního, literárního, výtvarného),
- c) rozbor vzhledu žákova zevnějšku.

http://www.pf.ujep.cz/obecna-didaktika/pdf/Ped_psy_diagnostika.pdf

DIAGNOSTICKÉ METODY ZAMĚŘENÉ NA 1 ŽÁKA:

5. Didaktické testy:

a) testy sestavené pedagogem, b) standardizované testy.

6. Metoda rozhovoru.

7. Systematické a dlouhodobé pozorování žáka.

8. Dotazník (např. ke zjištění zájmů, hodnot, postojů).

9. Retrospektivní a anamnestické metody

(životopis, data o samotném žákovi, vývojová anamnéza žáka).

10. Studium pedagogické dokumentace.

DEFINICE DLE GAVORY

- *„Pedagogické diagnostikovanie je zisťovanie, identifikovanie, charakterizovanie a hodnotenie úrovne rozvoja žiaka (žiakov) ako výsledkov výchovného a vzdelávacieho pôsobenia. Pri diagnostikovaní sa zisťuje, aký je žiak v danom momente (etape) výchovy a vzdelávania a či jeho vlastnosti (stav rozvoja) sú v súlade s očakávaním (s cieľmi a zámermi výchovy a vzdelávania)“.*

P. GAVORA ROZLIŠUJE DVA PŘÍSTUPY K DIAGNOSTIKOVÁNÍ ŽÁKŮ:

- **EDUMETRICKÝ** - UŽÍVÁ KVANTITATIVNÍ METODY, ZJIŠTĚNÉ ÚDAJE MAJÍ NUMERICKÝ CHARAKTER - NAPŘ. TESTOVÁNÍ – NEJČASTĚJŠÍ NÁSTROJ V PRAXI DIDAKTICKÉ TESTY
- **KAZUISTICKÝ** - POZORNOST JE VĚNOVÁNA KAŽDÉMU DIAGNOSTIKOVANÉMU JEDINCI INDIVIDUÁLNĚ (OPÍRÁ SE O KVALITATIVNÍ ZKOUMÁNÍ JEVU – NEJČASTĚJŠÍ NÁSTROJ ANAMNÉZA, ROZHOVOR, POZOROVÁNÍ)

paradigmata diagnostiky podle Zelinkové

Tab. 1.1 Stará a nová paradigmata diagnostiky (Lazear, 1994)

Stará paradigmata diagnostiky	Nová paradigmata diagnostiky
žáci se od sebe ve své podstatě neliší, učí se stejným způsobem, proto vyučování a testy mohou být standardizovány	žáci se liší, každý je jedinečný, proto vyučování a testy musí být individualizovány, být variabilní
standardizované testy, které dávají normy, a kritéria jsou hlavním a přesnějším ukazatelem vědomostí žáků a jejich učení	přímé hodnocení průběhu výkonu zahrnuje různé testovací nástroje a dává kompletnější, přesnější a správný obraz úrovně vědomostí i procesu učení
testy papír-tužka jsou jediné validní cesty hodnocení	žákem utvořené a zachované portfolio obsahuje jak zkoušky tužka-papír, tak jiné nástroje hodnocení a tvoří ucelenější obraz žákovy prospěchu

paradigmata diagnostiky podle Zelinkové

Stará paradigmata diagnostiky

hodnocení je oddělené od výkladu učiva; je pro ně určena zvláštní doba, místo a metody

pouze testovými nástroji a prostředky lze získat pravdivý a objektivní obraz o žákových vědomostech a učení

jsou jasně definované základy vědomostí, které žák musí ovládat ve škole a být schopen je demonstrovat nebo reprodukovat v testu

jestliže něco nemůže být objektivně testováno jednotnou standardní cestou, nemá cenu se tomu učit ani to vyučovat

Nová paradigmata diagnostiky

hranice mezi hodnocením a vyučováním se prolínají; hodnocení se vždy uskutečňuje v průběhu výuky a jejím prostřednictvím

lidský faktor, tj. lidé subjektivně spoluprožívající se žákem, drží v ruce klíč k přesnému procesu hodnocení (učitel, rodiče, sám žák)

hlavním cílem je učit žáka, jakým způsobem se učit, jak myslet, jak být inteligentní v co nejvíce směrech (tj. formování celoživotního učícího se jedince)

proces učení se je stejně důležitý jako obsah osnov; ne každé učení může být objektivně testováno standardizovaným způsobem

CO VŠE PEDAG.DIAGNOST. ZAHHRNUJE

- **OBSAHOVÁ SLOŽKA** (ÚROVEŇ VĚDOMOSTÍ, ZRUČNOSTÍ, ZPŮSOBILOSTÍ, NÁVYKŮ)
- **PROCESUÁLNÍ SLOŽKA** (JAKÝM ZPŮSOBEM VÝCHOVNĚ VZDĚLÁVACÍ PROCES PROBÍHÁ)
- **EMOCIONÁLNĚ-SOCIÁLNÍ ÚROVEŇ ŽÁKA**
- **ÚROVEŇ PSYCHICKÝCH FUNKCÍ** (PROCES POZNÁVÁNÍ, MYŠLENÍ, PAMĚŤ, POZORNOST ATD.)
- **ANAMNESTICKÉ ÚDAJE** (ÚDAJE O ŽÁKOVĚ, RODINĚ, PROSTŘEDÍ V NĚMŽ ŽIJE, JEHO MINULOST)
- **DIAGNOSTIKA PRÁCE UČITELE A POUŽITÝCH METODICKÝCH POSTUPŮ**
- **ANALÝZA A SYNTÉZA** VŠECH ZÍSKANÝCH POZNATKŮ → VYVOZENÍ ZÁVĚRŮ
→ PLÁNOVÁNÍ DALŠÍCH KROKŮ

PEDAGOGICKÁ DIAGNÓZA – K ČEMU JE DOBRÁ?

- DOMLUVA S ODBORNÍKY
- PŘÍPADNÝ NÁROK NA FINANČNÍ PŘÍSPĚVKY
- INDIVIDUÁLNÍ VZDĚLÁVACÍ PLÁN

POZOR, ABY DIAGNÓZA NEBYLA:

- DŮVODEM PRO SNÍŽENÍ SNAHY DÍTĚTE
- DŮVODEM IDENTIFIKACE DÍTĚTE S DIAGNÓZOU
- NÁLEPKOU !!!

DIAGNOSTICKÉ METODY ZAMĚŘENÉ NA SKUPINU ŽÁKŮ, TŘÍDU, ŠKOLU

1. SYSTEMATICKÉ POZOROVÁNÍ ŽIVOTA TŘÍDY, SKUPINY.
2. ROZBOR PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ ČINNOSTI TŘÍDY JAKO SKUPINY.
3. METODY ZJIŠŤOVÁNÍ VZTAHŮ VE TŘÍDĚ
(SOCIOOMETRICKÉ METODY).

METODY AUTODIAGNOSTICKÉ

1. POSUZOVÁNÍ VÝSLEDKŮ VLASTNÍHO PEDAG.PŮSOBENÍ
(POZOROVÁNÍ SVÉ ČINNOSTI PROSTŘEDNICTVÍM ZÁZNAMU)
2. REFLEXE ÚROVNĚ KOMUNIKACE SE ŽÁKY.
3. ROZBOR VÝSLEDKŮ (A DŮSLEDKŮ) VLASTNÍHO HODNOCENÍ A
POSUZOVÁNÍ ŽÁKŮ (ANALÝZA HODNOCENÍ ŽÁKŮ, ANALÝZA
PŘÍPRAV NA VÝUKU – ANALÝZA CÍLŮ, ÚKOLŮ, POUŽITÝCH
METOD, FOREM PRÁCE, ČINNOSTÍ)

ÚSTNÍ ZKOUŠKY

- jedna z nejčastěji užívaných metod v edukačním prostředí
- obvykle spojená s hodnocením a klasifikací
- podstatou ústních zkoušek je **kladení otázek učitelem a žákova ústní výpověď**
- slouží k zjišťování úrovně vědomostí a mluveného projevu.
- směřují k nácviku přesného vyjadřování a aktivizují verbální schopnosti
- Pro některé žáky mohou být stresující a případné vady řeči mohou vést k celkové frustraci. Jejich kvalitní používání je věcí pedagogického taktu a mistrovství učitele.

ANALÝZA ÚKOLŮ A VÝSLEDKŮ ŽÁKA

- JE SOUČÁSTÍ VŠECH OSTATNÍCH DIAGNOSTICKÝCH METOD. PEDAGOG SE TUDÍŽ TOUTO ANALÝZOU ZAOBÍRÁ NEUSTÁLE. ROZEBÍRÁ VÝKONY ŽÁKŮ PŘI PÍSEMNÝCH, ÚSTNÍCH ZKOUŠKÁCH NEBO I PŘI ROZBORU A HODNOCENÍ ŽÁKOVY KRESBY, JEHO VÝKONU, PROJEVU.
- I POKUD HLEDÁ PŘÍČINY, PŮVODU VZNIKU CHYBY, MUSÍ SLEDOVAT VÝKONY ŽÁKA V JEDNOTLIVÝCH ČINNOSTECH.

ANALÝZA VÝSLEDKŮ ČINNOSTI

- Jedná se o **analýzu různých produktů pracovní činnosti**.
- Př. malba, výrobek, model, díla tvůrčího charakteru, jakými je například složená píseň, báseň, slohová práce, deník, literární dílo, divadelní představení, krátké etudy a mnoho dalších.
- Do analýzy výsledků činnosti je možno zařadit i pořádek žákova pracovního prostoru, uspořádání a úroveň jeho pomůcek, ale i způsob zdobení vlastního zevnějšku.

PEDAGOGICKÁ DOKUMENTACE

- Do pedagogické dokumentace řadíme doklady o činnosti školy, učební osnovy, plány, přípravy na výuku, metodické pomůcky, záznamy o žácích, soubor žákových písemných prací.
- Pro objektivní diagnostikování je studium pedagogické dokumentace nezbytnou součástí. Získáme tak velmi dobrý přehled o vývoji žáka, jsme schopní snáze stanovit diagnózu a zhodnotit zpětně stanovenou prognózu.
- Jednou ze součástí pedagogické dokumentace je dnes velmi hojně užívané portfolio.

PORTFOLIO

- „Portfolio je uspořádaný soubor prací žáka sebraných za určitou dobu výuky, který poskytuje informace o pracovních výsledcích žáka.“ (Zelinková, 2001, s. 45)
- Práce žáka mohou být písemné, výtvarné, fotodokumentační. Vše záleží na předem stanoveném účelu portfolia. Jestliže by měl žáka reprezentovat, bude samozřejmě obsahovat ty nejlepší práce žáka. Nebo může obsahovat průřezové práce, poukazující na rozvoj žáka.
- Soubor různorodých prací žáka a dalších materiálů dle jeho uvážení. Slouží jako odraz jeho osobnosti a napomáhá pochopit, čemu žák dává přednost či jaký učební styl může preferovat atd.

STANDARDIZOVANÉ DID.TESTY

- Jsou reprezentativní výzkumné nástroje, v praxi ověřené na rozsáhlém vzorku osob. Jejich konstrukce je zpravidla velmi složitá, podřízená statistickým procedurám, proto se na ní podílí řada výzkumných pracovníků.
- Mezi dnes známé standardizované didaktické testy patří test Kalibro, Klokan, Scio.
- „**Standardizace** je procesem zdokonalování testu, odzkoušení jednotlivých testových položek, jejich stabilizace, i testu jako celku s vypracováním testové příručky, tedy dokumentu umožňující jeho adekvátní využití.”
- **Standardizace** zaručuje, že se z testu vyloučí všechny chyby a nedostatky, které jsou typické pro běžné zkoušky, vyplývající z improvizace a běžných chyb hodnocení.
- Standardizovaných didaktických testů pro diagnostikování pedagogických jevů není příliš, jsou časově i finančně velmi náročné (je využíváno spíše pro výzkumné potřeby).

NESTANDARDIZOVANÉ DID.TESTY

- V činnosti učitele (v praxi) se častěji setkáme s užitím nestandardizovaných didaktických testů. Tyto neformální testy si vytváří zpravidla učitel sám pro své vlastní potřeby (získat o žákovi další diagnostické údaje, hodnotit objektivně, porovnat výkon žáka s ostatními spolužáky)
- Nestandardizované didaktické testy nejsou ověřovány na velkém počtu osob a z toho důvodu plyne i jejich nízká validita a reliabilita.

ROZHOVOR

- patří mezi explorační metody
- metoda charakteristická přímou sociální interakcí
- předmětem rozhovoru mohou být
 - **objektivní údaje** – představují základní údaje o osobách
 - **subjektivní údaje** – k nimž řadíme názory, myšlenky, přesvědčení, postoje dotazované osoby
- Rozhovor je takovou technikou shromažďování materiálu, která je založena na individuálním přístupu a bezprostřední komunikaci.

ROZHOVOR

- **standardizovaný (strukturovaný)** – předem připravený, s přesně určenou strategií, taktikou a zformulovanými otázkami; tazatel pouze čte otázky a zaznamenává odpovědi respondenta,
- **nestandardizovaný (nestrukturovaný)** – se více přibližuje běžné komunikaci mezi lidmi, je jen v bodech nastíněna strategie rozhovoru, taktika pak úplně uvolněná. Ač se jedná také o připravený rozhovor, konkrétní formulace a sled otázek záleží pouze na tazateli. Výhodou je snadnější navázání bližšího kontaktu mezi tazatelem a respondentem, proto bývá obvykle uplatňován u dětí mladšího školního věku.
- **částečně standardizovaný (polostrukturovaný)** – kde je určena pevná strategie, ale volnější taktika
- dle počtu zúčastněných osob: **rozhovor individuální tj. s jedním žákem x rozhovor skupinový (beseda)**

ROZHOVOR

- **zásady správně formulovaných otázek:**
- vyhýbat se složitým větným celkům a preferovat jednoduché formulace, nepoužívat cizí slova a odborné výrazy,
- nedávat dítěti dlouhé otázky, které přeceňují jeho percepční možnosti,
- v otázkách se nesmí vyskytovat víceznačné pojmy a nejasné formulace,
- více otázek by nemělo být spojeno v jednu větu,
- vyhýbat se sugestivním otázkám atd.

ROZHOVOR

➤ Pravidla vedení rozhovoru:

- vhodná situace, prostředí - navození příjemné, důvěrné atmosféry, vyhradit dostatečný časový prostor,
- rozhovor začínat volnějsími, obecnějšími otázkami, pak pokračovat již významnějšími, zásadnějšími otázkami
- akceptovat všechny subjektivní výpovědi – jednat citlivě a taktně k postojům dotazovaného, dát mu volnost vyjádření, nesoudit ho,
- snažit se o přesný, co nejméně subjektivně ovlivněný záznam, nejméně 60% aktivity ponechat na straně žáka (klienta), sledovat emoční projevy, neklást více otázek najednou, přizpůsobit tempo možnostem klienta, přísně dodržovat trpělivost a pedagogický takt, neklást doplňující sugestivní otázky, dobře vyslovovat, zajistit pocit bezpečí.

METODA POZOROVÁNÍ

- Patří mezi nejstarší, díky tomu i nejrozšířenější metody ped. diagnostiky
- proces systematického sledování a zaznamenávání projevů dítěte/pedag.jevů
- cílevědomé, soustavné a plánovité vnímání jevů a procesů, které směřuje k odhalení podstatných souvislostí a vztahů sledované skutečnosti.
- **Diagnostické pozorování** má přesně vymezený objekt, je vedeno určitou myšlenkou a zaměřeno k určitému cíli. Je přesně organizováno, probíhá podle stanoveného plánu a pozorované jevy a procesy jsou přesně registrovány.
- Diagnostika užívá dva způsoby pozorování, a to **extrospekci** (pozorování jiných) a **introspekci** (sebepozorování).

DOTAZNÍK

- patří mezi explorační metody
- jde o **písemnou formu kladení otázek a získávání odpovědí**
- dotazníková m. je určena pro hromadné získávání údajů.
- **Výhody** - menší časová náročnost při realizaci než u rozhovoru, oslovení velkého počtu respondentů, získání v poměrně krátkém čase velké množství informací, snadné zpracování, administrace
- Dotazník lze rozdělit na tři hlavní části. V první části se uvádí cíl dotazníku, k čemu budou odpovědi použity a pokyny pro práci s dotazníkem. Druhou část tvoří samotné otázky a v poslední části se nachází poděkování respondentovi (podrobněji např. Gavora – tvorba dotazníku - postuduj odkaz !!!)
- <http://www.e-metodologia.fedu.uniba.sk/>

ANAMNÉZA

- **anamnéza:** Anamnéza znamená v překladu „rozpomínání, vzpomenutí“
- anamnestické metody se zaměřují na získávání životopisných dat jedince, shrnutí dosavadního vývoje dítěte, vždy jde o velmi citlivou záležitost
- **Osobní anamnéza** se vztahuje k vývoji dítěte. Zjišťuje údaje od prenatálního věku až po současnost, táže se na průběh těhotenství, porodu, jaký byl vývoj řeči, či zda dítě neprodělalo nějaké těžké onemocnění, apod. Jde o velmi citlivé údaje, proto se na ně učitel s opatrností ptá rodičů, až po navázání opravdu dobrého kontaktu.
- **Rodinná anamnéza** poskytuje základní rodinné údaje. Zjišťujeme vztah rodičů k dítěti, způsob výchovy, výchovné metody, členy rodiny, kdo z členů rodiny má vliv na dítě, případné rodinné obtíže, problémy atd.; je zaměřena na zjišťování všech dostupných údajů o rodičích, rodičích a sourozencích se zřetelem na možný vliv dědičnosti, výskytu chorob, patologických úchylek, vrozených vývojových vad, nadání, sklonů, specifických chorob apod.
- **Anamnéza školní** se zabývá sociokulturní oblastí. Jak se dítě adaptovalo v mateřské škole, ve škole, jak se zapojuje do kolektivu třídy, jaký má vztah k učitelům, ke spolužákům. Snaží se zachytit soustavu hodnot, zájmy, vztah ke kultuře, k přírodě, zahrnuje hodnocení žákových projevů ve vztahu ke všem pedagogickým pracovníkům, případně institucím v minulosti (MŠ, ZŠ, školní družina, učitelé, vychovatelé, spolužáci, rodiče).

SOCIOMETRICKÁ METODA

- Sociometrické metody se zabývají **rozbořem struktury sociální skupiny**. Jaké jsou v sociální skupině **vztahy, jaký je stupeň blízkosti, sympatie či antipatie mezi jednotlivými členy skupiny**.
- „Sociometrická metoda nám ukáže, kteří žáci jsou si vzájemně sympatičtí, kteří se odpuzují, kdo je kým přitahován, kdo má vedoucí roli, kdo se podřizuje, kdo je v izolaci, odmítán kolektivem, atd.“ (Smékal, 1966, s. 57)
- U žáků mladšího školního věku musíme pamatovat na to, že **vztahy se teprve utvářejí, nejsou trvalé a rychle se mění**. Proto je nutné, aby učitel vývoj vztahů ve třídě průběžně sledoval.

SOCIOMETRICKÁ METODA

- Sociometrické metody se zabývají **rozborem struktury sociální skupiny**. Jaké jsou v sociální skupině **vztahy, jaký je stupeň blízkosti, sympatie či antipatie mezi jednotlivými členy skupiny**.
- „Sociometrická metoda nám ukáže, kteří žáci jsou si vzájemně sympatičtí, kteří se odpuzují, kdo je kým přitahován, kdo má vedoucí roli, kdo se podřizuje, kdo je v izolaci, odmítán kolektivem, atd.“ (Smékal, 1966, s. 57)
- U žáků mladšího školního věku musíme pamatovat na to, že **vztahy se teprve utvářejí, nejsou trvalé a rychle se mění**. Proto je nutné, aby učitel vývoj vztahů ve třídě průběžně sledoval.

PROJEKTIVNÍ TECHNIKY

- Jedná se například o hry, dramatizaci, hru v rolích, kresba, tanec, dokončení neúplného příběhu.
- V psychologii užívané hojněji než v pedagogice.
- „Projektivní metody jsou takové techniky, při nichž se subjektu prezentuje víceznačný, nestrukturovaný podnětový materiál. Při strukturaci a interpretaci těchto podnětů **subjekt promítá do odpovědí své vnitřní stavy, motivy, potřeby a impulsy.**“ (Koluchová, Morávek, 1990, s. 50)

KLASIFIKACE PROJEKTIVNÍCH METOD

- podle typu odpovědi na předložený stimul:
- **technika asociační** – kdy dítě odpovídá na stimul slovem, představou
- **technika konstruktivní** – dítě má něco vytvořit, zkonstruovat (vypráví příběh k obrázku, fotografii, ...)
- **technika doplňovací** – dítě doplňuje nedokončený podnět (dítě doplňuje svojí odpovědí, poskytuje vlastní řešení určité situace, doplňuje věty)
- **technika výběrová a řadící** – dítě vybírá nebo řadí podle vlastní preference
- **technika expresivní** – dítě odpovídá volným sebevypjádřením, například kresbou (dramatizací, tancem, hrou v rolích)

CO VŠE PEDAG.DIAGNOST. ZAHHRNUJE

- **OBSAHOVÁ SLOŽKA** (ÚROVEŇ VĚDOMOSTÍ, ZRUČNOSTÍ, ZPŮSOBILOSTÍ, NÁVYKŮ)
- **PROCESUÁLNÍ SLOŽKA** (JAKÝM ZPŮSOBEM VÝCHOVNĚ VZDĚLÁVACÍ PROCES PROBÍHÁ)
- **EMOCIONÁLNĚ-SOCIÁLNÍ ÚROVEŇ ŽÁKA**
- **ÚROVEŇ PSYCHICKÝCH FUNKCÍ** (PROCES POZNÁVÁNÍ, MYŠLENÍ, PAMĚŤ, POZORNOST ATD.)
- **ANAMNESTICKÉ ÚDAJE** (ÚDAJE O ŽÁKOVI, RODINĚ, PROSTŘEDÍ V NĚMŽ ŽIJE, JEHO MINULOST)
- **DIAGNOSTIKA PRÁCE UČITELE A POUŽITÝCH METODICKÝCH POSTUPŮ**
- **ANALÝZA A SYNTÉZA** VŠECH ZÍSKANÝCH POZNATKŮ → VYVOZENÍ ZÁVĚRŮ
→ PLÁNOVANÍ DALŠÍCH KROKŮ

KDO PROVÁDÍ DIAGNOST. ČINNOST?

- RODINA, RODIČ (LAICKÁ DIAGNOSTIKA)
- ŠKOLA
- PEDAGOG, TŘÍDNÍ UČITEL, VÝCHOVNÝ PORADCE (SPOLUPRÁCE SE ŠKOLNÍMI PSYCHOLOGY, PRACOVNÍKY PED-PSYCH. PORADEN ATD.)
- PEDAGOGICKO-PSYCHOLOGICKÁ PORADNA
- SPECIÁLNĚ-PEDAGOGICKÉ CENTRUM
- ZDRAVOTNICKÉ INSTITUCE
- ZÁJMOVÉ ORGANIZACE
- SDRUŽENÍ POSKYTUJÍCÍ SOCIÁLNÍ SLUŽBY

Děkuji za pozornost